

METKA FURLAN

NOVI ETIMOLOŠKI SLOVAR SLOVENSKEGA JEZIKA KOT RASTOČI SPLETNI SLOVAR 2017–: DODATEK 2021 (SINONIMI ZA POSTRV IN BRANCINA)

Cobiss: 1.01**[HTTPS://DOI.ORG/10.3986/JZ.27.2.02](https://doi.org/10.3986/JZ.27.2.02)**

V prispevku se objavljajo gesla, ki so bila konec leta 2021 dodana rastočemu spletnemu Novemu etimološkemu slovarju slovenskega jezika (2017–), dostopnemu na portalu Fran Inštituta za slovenski jezik Franca Ramovša. V geslih so obravnavani slovenski sinonimi za postrv in brancina.

Ključne besede: Novi etimološki slovar slovenskega jezika, spletni rastoči slovar, etimološki slovar, etimologija, slovenščina, zoonim, ihtionim, postrv, *Salmo trutta*, brancin, *Dicentrarchus labrax*

The New Slovenian Etymological Dictionary as a Growing Online Dictionary (2017–): The 2021 Additions (Synonyms for Trout and Bass)

This article presents the headwords that at the end of 2021 were added to *Novi etimološki slovar slovenskega jezika* (New Slovenian Etymological Dictionary) as a growing online dictionary (2017–) available at the Fran web portal of the Fran Ramovš Institute of the Slovenian Language. The headwords cover the Slovenian synonyms for ‘trout’ and ‘bass’.

Keywords: *Novi etimološki slovar slovenskega jezika*, growing online dictionary, etymological dictionary, etymology, Slovenian, zoonym, ichthyonym, trout, *Salmo trutta*, bass, *Dicentrarchus labrax*

1 UVOD

Letošnji dodatek k rastočemu spletnemu Novemu etimološkemu slovarju slovenskega jezika (2017–)¹ obsega 46 gesel. Tokratne geselske iztočnice so iz dveh pomenskih polij in predstavljajo slovenske sinonime za postrv (*Salmo trutta*) in brancina (*Dicentrarchus labrax*), ki so bili zapisani v različnih virih od 16. stoletja do sodobnosti. Pred razdelkom, ki prinaša abecedno razvrščene geselske članke, je vsako od pomenskih polij predstavljeno po vzorcu, ki je bil oblikovan v Furlan 2020 in najprej prinaša abecedno urejen seznam vseh pisno evidentiranih primerov, sledi prikaz pisne potrjenosti ihtionimov po stoletjih, predstavitev pomenskih motivacij pri tvorbi poimenovanj, izpostavljen je podatek o izvoru, ki pove, ali je beseda domača ozioroma slovanska dedičina, slovenski neologizem, izposojenka ali kalk. V razdelku Stavrost so obravnavani predvsem tisti sinonimi, ki so v odnosu do drugih starejši, ker so

Prispevek je nastal v okviru programa P6-0038, ki ga financira ARRS.

¹ Dostopen na <https://fran.si/iskanje?FilteredDictionaryIds=207&View=1&Query=%2A>. Vsakoletni prirastek je bil objavljen v Furlan 2018; 2019; 2020.

bili kot slovanska dedičina že del praslovenskega leksikona. V razdelku Jezikoslovnih podatki so izpostavljene posamezne jezikovne posebnosti, ki jih je lahko odkril šele diahrona analiza vsakokratnega ihtionima. Medtem ko sinonimi za brancina, ki so bili v slovenščino vsi izposojeni, ne izkazujejo posebnih jezikovnih pojavov, vezanih na slovenske razvoje, je stanje pri oznakah za postrv popolnoma drugačno, ker je južnoslovenska izhodiščna ihtionimska oblika **pbstrvu* kot leksikalno osamosvojen bivši tožilnik ednine abstraktnega samostalnika na **-y* **pbstry* doživelva vrsto jezikovnih sprememb, ki jih ob *postrv/postrov* odražajo variante *pestruga, poskrovica, postra, postrga, postruga, postrva, podstrv* in *prestrv*. Analiza te ihtionimske skupine je med drugim pokazala tudi, da je za zgodnjo stopnjo slovenskega jezika treba predpostaviti dve akcentsko različni varjanti, ob širše potrjeni *postrv* < **postfu* ← jslov. **pbstrvu* tudi *postrv* < **postvu* ← jslov. **pbstrvu*.

2 POSTRV = SALMO TRUTTA

Postrv je sladkovodna riba z velikim gobcem in različnimi pegami, ki živi v bistrih vodah. V slovenskih rekah živijo predvsem potočna postrv ali potočnica (*Salmo trutta fario*), soška ali jadranska postrv (*Salmo (trutta) marmoratus*), jezerska postrv ali jezerka (*Salmo trutta lacustris*) in jezerska in potočna zlatovčica (*Salvelinus alpinus/fontinalis*).

2.1 Sinonimi (43)

amerikanka, ameriška postrv, bistranga, bistranka, bižat, črna postrv, forela, forelna, glavatica, golčič, jadranska postrv, jezerka, jezerska postrv, kalifornijska postrv, kamniščica, kamnita postrv, pestroga, pestruga, podstrv, poskrovica, postra, postrga, postruga, postrvi/postrov, postrva, potočna postrv, potočnica, prestrv, riba, rudeča lososna postrv, skalna postrv, soška postrv, stara vipavka, šarenka, štamfrela, trota, truta, vprižena postrva, zelenka, zlatica, zlatovčica, zlatovka

2.2 Pisna potrjenost sinonimov po stoletjih

- 16. st.: Ø;
- 17. st.: *postrov* s pl *postrvi*;
- 18. st.: *glavatica*, *postrv*, *postrva*, *vprižena postrva*, *zlatovka*, *zlatovkica*;
- 19. st.: *bistranga*, *bistranka*, *črna postrv*, *golčič*, *jezerka*, *jezerska postrv*, *kamniščica*, *pestroga*, *pestruga*, *postra*, *postruga*, *potočna postrv*, *potočnica*, *rudeča lososna postrv*, *rudeča postrv*, *skalna postrv*, *zlatovčica*;
- 20. st.: *amerikanka*, *ameriška postrv*, *jadranska postrv*, *kalifornijska postrv*, *riba*, *soška postrv*, *šarenka*;
- 21. st.: *kamnita postrv*, *stara vipavka*, *štampfrela*;
- narečni viri 20. in 21. st.: *bižat*, *forela*, *forelna*, *podstrv*, *poskrovica*, *postrga*, *prestrv*, *trota*, *truta*, *zelenka*, *zlatica*.

2.3 Pomenska motivacija

- Po pisanem/raznobarvnem videzu:

bistranga, *bistranka*, *pestroga*, *pestruga*, *podstrv*, *poskrovica*, *postra*, *postrga*, *postruga*, *postrv/postrov*, *postrva*, *prestrv* ← psl. adj **p̥estr̥* ‘pisan’; *šarenka* ← adj *šaren* ‘pisan’; *forela*, *forelna* ← pgerm. adj **furhna-* ‘pisan’ < pide. **p̥rk'-no-*.
- V dvo- in večbesednih oznakah ob jedru *postrv/postrva* z dodatno označitvijo po barvi:

črna postrv ← adj *črn* ‘niger’; *vprižena postrva* ← adj *vprižen* ‘pikast, pisan’; *rudeča (lososna) postrv* ← adj *rdeč* ‘ruber’.
- Po rumeni barvi:

zlatovka, *zlatovkica*, *zlatovčica* ← adj *zlatov* ‘zlat’; *zlatica* ← adj *zlat* ‘aureus’.
- Po zeleni barvi:

zelenka ← adj *zelen* ‘viridis’.
- Po gladkem videzu telesa:

golčič ← adj *gol* ‘nudus’.
- Po izvornem habitatu:

amerikanka, *ameriška postrv* ← tpn *Amerika*; *kalifornijska postrv* ← tpn *Kalifornija*;
- Po habitatu:

jezerka, *jezerska postrv* ← subst *jezero* ‘lacus’; *potočnica*, *potočna postrv* ← subst *potok* ‘rivus’; *soška postrv* ← hdn *Soča*; *kamniščica* ← hdn *Kamnik*; *stara vipavka* ← hdn *Vipava*; *jadranska postrv* ← hdn *Jadran*.

- Po rečnem dnu:
 - kamnita postrv* ← subst *kamen* ‘lapis’;
 - skalna postrv* ← subst *skala* ‘petra’;
 - štamfrela* ← nvn. *Stein* ‘kamen’.
- Po ljudski terminologizaciji iz generične oznake:
 - riba* ← *riba* ‘piscis’.
- Transihtionimizacija:
 - po sulcu: *glavatica*;
 - po jegulji: *bizat*;
 - po tunu (?): *trota, truta*.

2.4 Izvor

- slovenska ali podedovana slovanska tvorjenka: *forelna, golčič, jezerka, kamniščica, stara vipavka, pestroga, pestruga, poskrovica, postra, postrga, postruga, postrv/postrov, postrva, podstrv, prestrv, potočnica, rudeča (lososna) postrv, vprizena postrv, zelenka, zlatica, zlatovka, zlatovkica, zlatovčica*;
- mlad slovenski terminološki neologizem: *amerikanka, ameriška postrv, kalifornijska postrv, jadranska postrv, soška postrv, šarenka*;
- izposoja:
 - iz hrvaščine: *bistranga, bistranka*;
 - iz nemščine: *forela, štamfrela*;
 - iz italijanščine: *trota*;
 - iz furlanščine oz. italijanske beneščine: *truta*;
- kalk: *črna postrv, jezerska postrv, skalna postrv, kamnita postrv, potočna postrv*.

2.5 Starost

Od 43 potrjenih eno- ali večbesednih oznak za različne vrste postrvi spadata v najstarejšo podedovano slovansko plast le dve, in sicer arealno ozka *pestroga* = *pəstróga* (Pleteršnik) in arealno zelo široka *postrv/postrov*, ki se odraža s številnimi narečnimi variantami *pestruga, podstrv, poskrovica, postra, postrga, postruga, postrva, prestrv*, pogosto pa nastopa tudi kot jedro večbesednih sodobnih knjižnih terminoloških oznak *ameriška postrv, jadranska postrv, jezerska postrv, kalifornijska postrv, potočna postrv, soška postrv*, pa tudi neuveljavljenih zastarelih *črna postrv, kamnita postrv, rudeča (lososna) postrv* z izjemo besedne zveze *vprizena postrva* z ustreznim ajevskim samostalnikom *iz postrv*.

Čeprav je ihtionim *postrv* arealno zelo širok, je glede svojega nastanka v primerjavi z arealno ozkim *pestroga* mlajši, ker primerjalno slovansko gradivo z izrazito južnoslovanskim arealom, ki ga potrjujejo hrv., srb. *pästrva* ‘postrv’, neavtohtono kajk. *p'astrva* ‘isto’ (Lipljin 2002), *Pasžterva riba* ‘*Bifztranga, truta*’ (Belostenec 1740), srb. *pastrvica* (RSGV), mak. *pastrva*, blg. *pъstrъva*, jasno kaže, da ihtionim ni praslovanske starosti. Nasprotno pa ima *pəstróga* svoje besedotvorne ekvivalente znane na precej širšem slovanskem območju v ukr. *pstrúg*

‘postrv’, *strug* ‘isto’, p. *pstrqg*, č. *pstruh*, slš. *pstruh*, gl. *truha*, *pstruha*, dl. *pstrug* – ob njih pa izstopa gornjelužiški primer *truha*, *pstruha*, ki je tudi glede slovničnega spola enak slovenskemu – zaradi česar je ta ihtionim gotovo bil že praslovanski. Ker sta *postrv* in *pastróga* s svojimi slovanskimi sorodniki tvorjenki iz praslovenskega pridevnika **p̥strъ*, ki je služil za označevanje pisanih oziroma raznobarvnih realij, in oba ihtionima postrv označujeta po raznobarvnem videzu njenega telesa, je možno, da je že praslovanski ihtionim **p̥strógъ/-a* na južnoslovanskem območju izpodrinjal, a ne popolnoma izpodrinil jslov. neologizem **p̥strъub*, po prehodu v ajevsko deklinacijo **p̥strъu̯-a*, ki se je osamosvojil iz tožilnika ednine **p̥strъu̯ъ* prvotnega abstraktnega samostalnika ženskega spola **p̥strъ́* z rodilnim kom **p̥strъu̯e*, tvorjenega iz pridevnika **p̥strъ* ‘raznobarven, pisan’.

3 BRANCIN = DICENTRARCHUS LABRAX/MORONE LABRAX/ROCCUS LABRAX

Brancin je tudi do 1 m dolga, zaradi okusnega belega mesa zelo čislana morska riba sivega hrbita, belorumenih bokov, črne pobočnice in z 2 močnima trnoma na škržnem poklopcu (CZŽ 1997: 433). Ker smo se Slovenci z morjem srečali razmeroma pozno, je slovenska pomorska ihtionimija v primerjavi s sladkovodno pretežno tujega izvora in tudi manj številna ter seveda narečno manj diferencirana. Tako stanje odražajo tudi slovenske oznake za brancina.

3.1 Sinonimi (3)

brancin, luben, varoli

3.2 Pisna potrjenost sinonimov po stoletjih

- 16. st: Ø;
- 17. st.: *varoli*;

- 18. st.: Ø;
- 19. st.: *luben*;
- 20. st.: *brancin*.

3.3 Pomenska motivacija

- Po pisanem videzu: *varoli* ← lat. *varius* ‘pisan, lisast’.
- Po trnih na škržnem poklopcu: *brancin* ← it. ben. *branzo* ‘noge in klešče rakov in pajkov’.
- Po obnašanju: *luben* ← lat. *lupus* ‘volk’.

3.4 Izvor

izposoja:

iz italijanske beneščine: *varoli*;
 iz italijanske tržaščine: *brancin*;
 iz hrvaščine: *luben*.

3.5 Starost

Najstarejša pisna potrditev, ki se nanaša na brancina, je Kastelec-Vorenčev zapis *postrvi*, *tudi varoli v morju*, ki implicira, da bi se oznaka *varoli* lahko nanašala tudi na sladkovodne postrvi, za kar pa ni dodatnih potrditev, čeprav se brancin pomensko predstavlja tudi s ‘postrvi podobna morska riba srebrno modre barve’ (SSKJ). Toda še prej so Slovenci na tržaškem območju prevzeli ihtionim *brancin*. Sinonim *luben* je kot knjižno izposojenko iz rabske hrvaščine uvedel šele Erjavec leta 1881.

4 JEZIKOSLOVNI PODATKI

Medtem ko izposojenke za brancina ne izkazujejo posebnih, izpostavitev potrebnih jezikovnih pojmov, vezanih na slovenske razvoje, je stanje pri oznakah za postrv popolnoma drugačno, ker je slovanska izhodiščna ihtionimska oblika **pbstrvъ* kot leksikalno osamosvojen bivši tožilnik ednine abstraktnega samostalnika na **-y* **pbstry* doživelva vrsto jezikovnih sprememb, ki jih ob *postrv/postrov* odražajo variante *pestruga*, *podstrv*, *poskrovica*, *postra*, *postrga*, *postruga*, *postrva* in *prestrv*.

4.1 Fonetika

4.1.1 *str > skr*

V slovenščini je narečni razvoj *str > skr* redko potrjen, npr. *skorž* ‘storž’ (Pohlin), *mójškra* ‘šivilja’ (Pleteršnik) < **mojstra*, kar je feminativ na *-a* k *mójster*:
 nad. **postrovica > poskrovica* ‘postrv’ (Dreka/Drenchia).

4.1.2 *u > g*

V slovenščini razvoj *u > g* nikjer ni sistemski, čeprav imajo tak *g* besede, ki so ga imele že ob vstopu v slovenski jezikovni sistem (tip *gosenica*), in tudi besede, v katerih je nastal šele interno slovensko (tip *gulica* ‘ulica’):

postrva > notr. *postðrya* ‘postrv’ (Planina).

4.2.1 Ljudskoetimološke naslonitve

Psln. **pəstʃu/pəstʃu* →^{po-} *postrv* (ali po vokalizaciji *ə* v *o* v soseščini *p*);

sln. *postrv* →^{pod-} *podstrv*;

sln. *postrv* →^{pre-} *prestrv*;

sln. *postrv* → *postrva* > *postrga* →^{struga} *postruga*.

4.3 Ob psln. **pəstʃu/postʃu* tudi akcentska varianta **pəstru/postru*

Do sedaj je bilo za besedo *postrv* ugotovljeno, da izvira iz jslv. abstraktnega samostalnika **pəstry* f, akz **pəstr̩y* b, g **pəstr̩y* é iz psl. **pəstrv* adj, f **pəstr̩y* ‘raznobarven, pisan’ in da se je leksikalno osamosvojila iz tožilniške oblike **pəstr̩y* (Zubatý 1903: 357; Snoj 1994: 515; Snoj v Bezlaj ESSJ: III, 92), ki se je na eni strani z izglasjem *-b glede deklinacijskega vzorca uvrstila med ijevske samostalnike, na drugi pa se je fonetično regularno razvito vzglasje **pstʃu* pod vplivom novega rodilnika **pəstr̩y*-i > psln. **pəstʃu*-i z *b v krepki poziciji preoblikovalo v internoparadigmatsko razmerje **pəstʃu* f, g **pəstʃu*-i. Kasneje se je vzglasje **pə-* nadomestilo s *po-*, kar je dalo **postʃu* f, g **postʃu*-i. Akcentska varianta *postrv* f, g *postrv*, ki je knjižna in tudi narečna, je torej sekundarno nastala po analogiji s samostalniki tipa *přst* f, g *prst*. Enako izhodiščno akcentsko stanje, kot se argumentirano ugotavlja za sln. *postrv*, se odraža tudi v hrv., srb. *păstrva* < **pəstr̩y*-a, ki je v ajevsko deklinacijo prestrukturiran star tožilnik **pəstr̩y* é.

Toda nekatere narečno gradivo še kaže, da se je jezikovna informacija o stari konzonatni deklinaciji z rodilnikom na *-e enako kot pri slovenskem tipu *cérkev* f, g *cérkve* še ohranila, zato je na podlagi primerov, kot sta npr. gor. *postg:ru* z rodilnikom *postg:rue* in nad. *potstrū* z rodilnikom *potstrově* (Jeronišče/Jeronizza – SLA), ob deklinacijskem vzorcu **postʃu* f, g **postʃu*-i treba prepoznati tudi **postʃu* f, g **postʃu*-e, pri čemer nadiški primer z oksitoniranim rodilnikom *potstrově* še odraža star oksitoniran rodilnik abstraktnega samostalnika **pəstr̩y* é. Ta oksitoniranost se posredno ohranja v blg. *pəstr̩va*, ki je tako kot hrv. in srb. *păstrva* v ajevsko deklinacijo prestrukturiran star tožilnik **pəstr̩y* é, z akcentskim mestom pa kaže na analoški vnos akcenta po oksitoniranem rodilniku **pəstr̩y* é: **pəstr̩y* é →^{VPLIV} **pəstr̩y* é **pəstr̩y* é → **pəstr̩y*-a = blg. *pəstr̩va* (Snoj 1994: 515).

Medtem ko večino slovenskega jezikovnega prostora zavzema cirkumflektirana varianta *postrv*, je sporadično kontroli dostopno slovensko narečno gradivo, ki enako kot blg. *pəstr̩va* kaže, da odraža akcentsko analoški tožilnik **pəstr̩y* é. Slovenski narečni prostor se je v preteklosti zato delil na prostor z refleksi iz tožil-

nika **p̥estr̥y̥ub* in refleksi iz tožilnika **p̥estr̥y̥ub*, pri čemer sta bila oba podvržena preoblikovanju vzglasja v splošnoslovensko *po-*. Medtem ko je v tipu *postrv* cirkumfleks odraz akcentskega pomika tipa *okô < psl. *òko*, se **p̥estr̥y̥ub* odraža kot sln. **postr̥y* z izvorno kratkim zlogotvornim **r̥*² ki ga je treba prepoznati v notr. refleksu *p̥ästər* ‘postrv’ (Slavina – SLA). Ta kaže na akcentski umik tipa *kjäza* ‘koza’, *mjädras* ‘modras’, *p̥ätku* ‘podkev’, *nüäya* ‘noga’, *nüäxt* ‘noht’ (vse SLA) s prvotno kratkega **r̥*, izglasni *-u* iz prvotnega izglasja *-*r̥y* pa je bil po akcentskem umiku reducirан. Tudi gradivo, kot je primor. kras. *p̥ôstra* (Branik – SLA), *p̥ôstra* (Miren, Renče, Sovodnje/Savogna d’Isonzo – SLA), notr. *p̥ôstra* (Ajdovščina – SLA), *p̥ôstra* (Velike Žablje – SLA), rovt. cerklj. *pästra* (Cerkno – SLA), je izvedljivo iz slovenske variante **postr̥y*, ki je bila po akcentskem umiku in redukciji izglasnega *-u* prestrukturirana v ajevsko deklinacijo: **postr̥y* → AKCENTSKI UMIK **postr̥y* → *r̥u* > *-ru* **postru* → REDUKCIJA **postr̥* → UVRSTITEV V AJEVSKO DEKLINACIJO **postr̥-a*.

4.3.1 *postrvà* (Pleteršnik) : nadiško *postrovà/postrová/postro'va* : hrvaško *postrova?*

Slovenski refleks **postr̥y* z že analoškim vzglasnim zlogom *po-* je zaradi ženskega slovičnega spola in tudi zaradi v narečjih deloma ohranjenega rodilnika ednine prvotne konzonantne deklinacije *-e prehajal v ajevsko deklinacijo (tip *cerkva* ← *cerkev*). Ob cirkumflektirani varianti *postrvà* iz *postrv* Pleteršnik po Valjavčevem gradivu (Valjavec 1878: 96) navaja tudi oksitonirano *postrvà*, v kateri bi bilo končniški naglas možno izvesti iz prepoznane akcentske variante **postr̥y*, ker se je nov ajevski samostalnik v akcentskem oziru uravnal po vzorcu akcentske paradigmе B: **postr̥y* → **postrvà*. Danes ni mogoče več ugotoviti, kje je bila varianta *postrvà* zabeležena, ne zdi pa se verjetno, da bi bila povezana z nadiško *postrovà* ‘postrv’ (Rigoni-Salvino 1999 s. v. *trota*), *postrová* (Špehonja 2012²), *postro'va* (Marsin/Mersino – SLA), v kateri je zaporedje *-ov-* lahko nastalo že v predhodniku ajevskega samostalnika *postrv* po razvoju *-*ru* > *-*rəu* > *-*rou* tipa *črv* → dial. *črou*. Ker je v nadiškem narečju ob akcentskem tipu *postrovà* potrjena tudi varianta *postròva* ‘trota’ (Rigoni-Salvino 1999 s. v. *trota*), se je fonetična varianta **post'rou* ob prestrukturiranju v ajevsko deklinacijo lahko sekundarno vključila v akcentsko paradigma tipa nadiško *kosà*. Toda hrvaški hapaks legomenon *postrova* ‘postrv’ (Hirtz: III, 322), za katerega natančna lokacija na hrvaškem ozemlju ni znana, bi morda lahko tudi kazal na star analoški vokalizem **postrov-a* ← *postrv-a* tipa *cerkov-* ob *cerkev f, g -kve* (Furlan 2010: 209s.), ki bi se lahko odražal tudi v nadiškem gradivu.

2 Kratki zlogotvorni sonant iz tipološko primerljivega psl. zaporedja se odraža v odrazu psl. **slbză* f ‘lacrima’, ki je npr. v nadiškem narečju še vedno končniško naglašen *suzà* (Rigoni-Salvino 1999 s. v. *lacrima*), *suzà* (Livek – SLA), kračino pa odraža tudi hrv., srb. *sùza*. Enako stanje odražajo tudi odrazi psl. **blbhă* ‘pulex’.

5 GESELSKI ČLANKI

amerikanka

ESSJ Ø

amerikânska f ‘postrv z rdečkasto progo vzdolž telesa; šarenka’: *ribogojnica skrbi za zarod soške postrvi in amerikanke* (pog. – SSKJ), *amerikanka* ‘šarenka, Salmo gairdneri’ (CZŽ 1997: 174), *amerikanka* ‘šarenka, *Trutta iridea*’ (Munda 1926: 17); ihtn je bil iz knjiž. jezika izposojen v narečje, prim. štaj. zgsav. *amer'kâ:ŋka* ‘amerikanka, šarenka, postrv’ (Weiss 1998).

Isln. *amerikânska* f ‘*Salmo gairdneri = Trutta iridea*’ (20. st.) ← tpn *Amérika*.

⇒ Amerikanko ali šarenko so leta 1882 iz Amerike prinesli v Evropo in danes živi po vsej Evropi (Munda 1926 l. c.; CZŽ 1997 l. c.); enobesedni ihtn je feminativna izpeljanka na *-an-ka* v pripadnostni funkciji iz tpn *Amérika* ‘celina med Atlantskim in Tihim oceanom’, ki je bil homonimen z zastarelom ob sodbnem *Amerikânska* ‘isto’ (SP 2001, s. v. *Amerika*), in je nadomestil prvotnejšo besedno zvezo *ameriška postrv*, sinonimno s *kalifornijska postrv* ‘postrv z rdečkasto progo vzdolž telesa; šarenka’ (SSKJ) ← tpn *Kalifórnia* ‘ameriška zvezna država’, prim. enako pomensko motivirano hrv. *pastrva američka* ‘*Salmo irideus*’, *američka pastrva* ‘isto’ s sin *kalifornijska pastrva* (Hirtz: III, 286).

ameriška postrv → amerikanka

ESSJ Ø

bistranga

ESSJ Ø

bistrângă f ‘postrv’ (Korošec 2018), *bistrângă* ‘isto’ (Pleteršnik), *bistranga* ‘Forelle, posterv, posterva’ (Cigale 1860).

⇒ 19. st.: *bistr-anga* ‘die Forelle, *Salmo Fario. Linn.*’ (Murko 1833¹: 16).

Isln. *bistranga* f ‘postrv’ (19. st.).

← hrv. kajk. *bistranga* ‘postrv’ (RHKKJ; Hirtz: III, 40), *bisztranga* ‘isto’ (Belostenc 1740) ⇔ madž. *pisztráng* ‘postrv’ ⇔ slov. **pъstrógъ* ‘postrv’ = ukr. *pstrúg* ‘isto’, *strug* (Grinčenko), p. *pstrag*, č. *pstruh*, slš. *pstruh*, dl. *pstrug* (Miklošič 1886: 271; Skok: II, 617; EWU: 1168s.). Vzglasni *b-* je verjetno iz *p-*, ki ga potrjuje madžarska izposojenka v hrv. kajk. *pistrângă* ‘postrv’ (Lipljin 2002), nastal po ljudskoetimološki naslonitvi na adj *bíster*, f *-tra* ‘čist’, ker je za postrv značilno, da živi v bistrih vodah. Osamljeno *bistránka* ‘postrv’ (Drobnič 1858) je najverjetneje izposojeno iz hrv. kajk. *bistranka* ‘postrv’ (Hirtz l. c.), kar je bilo iz *bistranga* preoblikovano pod vplivom hrv. izglasij na *-anka*.

► **pestroga**

bistranka → bistranga

ESSJ Ø

bižat²

ESSJ Ø

bižâtę m pl ‘postrvi’ (primor. notr. (Kolonkovec (Trst)/Coloncovez (Trieste)) – SLA).

Isln. dial. **bi'žat* m ‘postrv’ (notr.) ← ‘jegulja’.

⌚ Verjetno preneseno s primorskega poimenovanja za jeguljo, prim. kraš. *bə'žat* (Nabrežina, Križ, Kontovel – Cossutta 2015: 207), zaradi podobnosti, ker ima postrv kljub luskam sluzasto/gladko kožo.

► **bižat¹**

brancin

ESSJ s. v. *luben*

brancin m, g -a ‘postrvi podobna morska riba srebrno modre barve’: *prodajati brancine; kuhan, pečen brancin* (SSKJ), *brancin* ‘luben, *Roccus labrax*’ (CZŽ 1997: 433); primor. kraš. *br'ncin* ‘brancin’ (Nabrežina – Godnič, SMZ 2–3, 1979, 109), *brancín* ‘luben, *Morone labrax*’ (Offizia 1988: 43), *brən'cin* ‘brancin, luben, *Dicentrarchus labrax*, *Morone labrax*, *Labrax lupus*’ (Nabrežina, Križ, Kontovel – Cossutta 2015: 183).

Isln. dial. **bran'cin* m ‘luben, *Dicentrarchus labrax*’ (kraš.).

⌚ it. trž. *branzin* ‘branzino, pesce lupo’ (Doria 1987), it. ben. *brancin* ‘isto’ (Boerio 1867) /*bran'cin/*, kar je bilo poknjiženo v it. *branzino*, toda istr. rom. *bran'sin* ‘brancin’ (Izola, Piran – Cossutta 2015 l. c.), *bransin* ‘isto’ (Koper – Manzini-Rocchi 1995).

⌚ It. ben. ihtionim je izpeljanka na *-in* < lat. *-īnus* iz it. ben. *branzo* ‘noge in kleše rakov in morskih pajkov’ (Boerio 1867), ker ima brancin na hrbtni strani naprej obrnjene trne (Vinja 1986: I, 214; Doria 1987: 90; Vinja: I, 66). Starejšo razlago, da je it. ben. *brancin*, kar je bilo izposojeno v hrv. *brancin*, g -ína ‘luben’, izpeljanka iz pozno lat. *branchiae* ‘škrge’ iz gr. βράγχια n pl ‘škrge’ (Skok: I, 198; Bezlaj ESSJ: II, 154; Snoj 2016: 84), je kot fonetično nesprejemljivo zavrnil že Vinja l. c.

črna postrv

ESSJ Ø

črna postrv f ‘jezerka, *Trutta lacustris*’ (Munda 1926: 15).

⌚ 19. st.: *zherna postéru* ‘*Salmo fario*, gemeine Forelle, *navádna postéru*, *jesérjska postéru, jeserka*’ (Freyer 1842: 49).

Isln. *črna postrv* f ‘jezerka, *Salmo trutta lacustris*’ (19. st.).

⌚ nvn. *Schwarzforelle* s sin *Bachforelle* ‘jezerka’.

⌚ Neuveljavljen kalk po nvn. predlogi, ki jezerko označuje po temnih pegah na bokih (CZŽ 1997: 174), je bil ob jedru *postrv* tvorjen z adj *črn*, f -a ‘niger’ < psl. **č̄rnъ* ‘isto’, prim. sodobni sin *jézerka* (► jezerka¹). Na podlagi iste nvn. predloge je bil tvorjen hrv. kalk *pastrva crna* ‘*Salmo trutta*’ (Hirtz: III, 284).

► **črn ► postrv**

forela

ESSJ Ø

føręla f ‘postrv’ (kor. (Brdo pri Šmohorju/Egg bei Hermagor) – SLA), z redukcijo neakcentuiranega *o*, toda kor. *foręla* ‘isto’ (Slovenji Plajberk/Windi-

sch Bleiberg – SLA), primor. obsoš. *foręla* (Bovec – SLA), štaj. kozj.-bitezlj. *foręla* (Kozje – SLA), jphoh. *faręla* (Miklavž na Dravskem polju – SLA).

Isln. dial. *fo'rela* f ‘postrv’ (kor., primor., štaj.).

- ↔ nvn. *Forelle* f ‘postrv’; morda po pl predlogi *Forellen* v sln. singularizirano v kor. spoh.-remš. *foręlna* ‘postrv’ (Radlje ob Dravi – SLA); nvn. *Forelle* je po akc pomiku nastalo iz srvn. *forhel* ‘postrv’, *förhel* ‘isto’, to pa je sinonimno s srvn. *forhe* in *forhen*, stvn. *forhana* < pgerm. **furhnō* ← pide. **prk'-neH₂*, zaradi česar se sklepa, da so variante s suf *-no- prvočnejše (Kluge²³: 279; Kroonen 2013: 160).

② Pgerm. **furhnō* f ‘postrv’ vsebuje pide. koren **perk'*- ‘pisan, pikčast, pegast’, prim. sti. *pŕsni-* ‘pegast’, gr. πέρκη ‘rečni ostriž, Perca fluviatilis’, περκνός ‘lisast, pisan, pegast’, zato je postrv s tem poimenovanjem označena kot pegasta/pisana riba, torej pomensko podobno kot jslov. **p̥bstr̥yūb* f ‘postrv’ ← psl. **p̥bstry* f ‘pisanost ipd.’. Iz nvn. predloge je bilo izposojeno tudi hrv. kajk. *for'ela* ‘postrv’ (Lipljin 2002).

③ **BD**

Pgerm. **furhnō* f ‘postrv’ (← pide. **prk'-no-* ‘pisan’):

→ srvn. <i>forhel</i>	⇒ sln. <i>forel</i> ;
→ nvn. <i>Forelle</i>	⇒ sln. <i>forela</i> ;
→ <i>Steinforelle</i> > bav. avstr. * <i>Štanforele</i>	→ sln. <i>forelna</i> ;
⇒ forel ⇒ štamfrela	⇒ sln. <i>štampfrela</i> .

forelna → forela

ESSJ Ø

glavatica²

ESSJ Ø

glavâtica f ‘postrv, ki živi samo v jadranskem porečju, *Salmo marmoratus*’: *ujel je težko glavatico* (zool. – SSKJ), *glavatica* ‘jezerka, *Trutta lacustris*’ (Munda 1926: 15), ‘*Trutta genivittata*’ (Munda 1926: 18), *glavâtica* ‘die Lachsforelle (trutta lacustris)’ (Pleteršnik), *glavatica* ‘*Salmo trutta*’ (Erjavec 1875: 336); panon. pkm. *glavâtica* ‘vrsta ribe’ (Novak 1996).

④ 18. st.: *glavatiza* ‘Großfore, tructa decumana’ (Pohlin).

Isln. dial. *glavatica* f ‘*Salmo trutta* = *Salmo trutta lacustris*’ ← ‘*Salmo hucho*’ (18. st.).

⑤ Ihtionim je izvorno s suf *-ica* substantiviziran iz adj *glavât*, f *-áta* h *gláva* f ‘caput’ < psl. **golŷā* ‘isto’, verjetno na podlagi skladenjske zvezze **glavata riba*. Ker za postrvi velika glava ni značilna, ampak le večji gobec, je verjetno, da se je ihtionim prvotno nanašal na sulca, ki ima veliko glavo. Hrvaški homonim *glavatica* prav tako označuje postrv in sulca (Hirtz: III, 108).

► **glavatica¹**

golčič

ESSJ Ø

gôlčič m ‘die Meerforelle’ (primor. obsoš. (Bovec) – Pleteršnik po Cafu).

Isln. dial. *golčič* m ‘postrv’ (obsoš.).

⑩ Osamljen ihtn, ki postrv označuje kot golo ribo, verjetno zato, ker je gladka, čeprav ima luske. Izpeljanka na *-ič* < *-it'b je bila tvorjena iz generične oznake **golč* ‘kar je neporaščeno, golo in zato gladko’ < *gôlčcb, prim. hrv. *golac* ‘*Salvelinus alpinus*’ (Hirtz: III, 112) = ‘jezerska zlatovčica’.

► **gol¹**

jadranska postrv → soška postrv

ESSJ Ø

jezerka¹

ESSJ Ø

jêzerka/jezérka/jezérka f ‘velika postrv brez rdečih pik; jezerska postrv’: *jezerka iz Bohinjskega jezera* (zool. – SSKJ), *jezerka* ‘jezerska postrv, *Salmo trutta lacustris*’ (CZŽ 1997: 174), *jezerka* ‘*Trutta lacustris*’ (Munda 1926: 15), *jezérka* ‘postrva, die gemeine Forelle’, v Bohinju ‘die Seeforelle (*trutta lacustris*)’ (Pleteršnik).

⑩ 19. st.: *jeserka* ‘navádna postéru, jesérka postéru, zherna postéru, poster-va, *Salmo fario*, gemeine Forelle’ (Freyer 1842: 49).

Isln. *jezerka* f ‘*Salmo trutta* = *Salmo trutta lacustris*’ (19. st.); variantno akc mesto sodobnega ihtionima je posledica vpliva akcentskega stanja substantiva *jezéro* < **jezero* in *jêzero* z analoškim akc mestom iz predložnih zvez ter krajšanja dolžine v zaprtem zlogu.

⑩ Ker se ihtn nanaša na postrv, ki živi v alpskih in predalpskih jezerih (CZŽ 1997 l. c.), je nastal po univerbizaciji terminološke besedne zveze *jezerska postrv* f ‘velika postrv brez rdečih pik, *Salmo trutta lacustris*’ (zool. – SSKJ), *jezerska postrv* ‘jezerka, *Salmo trutta lacustris*’ (CZŽ 1997: 104, 174), *jezerska postrv* ‘jezerka, *Trutta lacustris*’ (Munda 1926 l. c.), v 19. st. *jesérka postéru* (Freyer 1842 l. c.) kot kalka po nvn. *Seeforelle* ‘jezerska postrv’ ← See ‘jezero’ + *Forelle* ‘postrv’. Pri univerbizaciji je bil adjektivni suf *-ski* nadomeščen s substantivnim *-ka*. Ta vrsta postrvi je torej označena kot prebivalka jezer, tj. ‘tista, ki pripada jezeru/živi v jezeru’.

► **jezero¹**

jezerska postrv → *jezerka¹*

ESSJ Ø

kalifornijska postrv → amerikanka

ESSJ Ø

kamniščica

ESSJ Ø

kamnišica f ‘posterv iz potoka, Bachforelle’ (Cigale 1860).

Isln. **kamniščica* f ‘postrv, ki živi v potokih’, po dial. poenostavitevi *-šč-* > *-š-* *kamnišica* (19. st.).

⑤ Ker Cigale 1860 za nvn. *Steinforelle* navaja sln. pomenski ustreznik *skalna posterv*, kot izposojenka pa se ta nemški ihtionim ohranja v *štamfréla* (► štamfrela), bi bilo možno, da je Cigaletov hapaks legomenon kalk po nvn. ihtn *Steinforelle* ‘potočna postrv, potočnica’, ‘salmo fario’ (Grimm), v katerem je s prvim členom *Stein* ‘kamen’ verjetno izpostavljen, da se postrv rada zadržuje v potokih s kamnitim oziroma skalnatim dnom. Vendar se dvom v kalk poraja zaradi tvorjenosti *kamnišica*, ki kaže na substantivizacijo s suf *-ica* iz adj **kamniški*, kar je bilo lahko tvorjeno iz hdn *Kamnik* (Bezlaj 1956–1961: 247s.), prim. podobno pomensko motivirano *stara vipavka* ‘soška postrv’ (Korošec 2018: 238) ← hdn *Vipava*. Korošec 2018: 103 navaja lokalno rabljen ihtn *kamnita postrv* ‘soška postrv’, kar je enako kot Cigaletovo *skalna postrv* kalk po nvn. *Steinforelle*.

kamnita postrv → kamniščica

ESSJ Ø

lubenESSJ *luben*

luben m, g *-a* ‘postrvi podobna morska riba srebrno modre barve; brancin’: *velik luben* (zool. – SSKJ), *luben* ‘brancin, Roccus labrax’ (CZŽ 1997: 433), *luben* ‘Dicentrarchus labrax’ (Munda 1926: 43), *lúben* ‘Seebarsch, Labrax lupus’ (Erjavec 1881: 130).

Isln. *luben* m ‘*Labrax lupus*’ (19. st.).

- ⇒ hrv. *lúben* m, g *-bena* ‘*Labrax lupus*’ (Rab – Erjavec, LMS 1879: 131), *luben* ‘morska riba, vuk iz tevera reke’ (Belostenec 1740), *luben* ‘*Dicentrarchus labrax*’, tudi *lubin* ‘isto’ in *jubin* (Vinja 1986: II, 260), *lubîn*, g *-a* ‘*Moron labrax*, Seebarsch, Wolfsbarsch’ (ČDL), knjižno *lùbín/lùbín*, g *-ína* ‘luben, brancin, *Labrax lupus*’ (Jurančič 1986) ⇌ rom. **lu'bî:nǔ* ‘luben’, prim. frc. *loubine* (Vinja 1986: I, 209).

⑥ Rom. ihtionim je lenirani dem na **-i:nǔ* ← lat. *-īnus* iz *lupus* ‘volk’, ker je ta riba zaradi spremnosti in hitrosti ter požrešnosti pogosto enačena z volkom, prim. it. *pesce lupo* ‘brancin’ (Skok: II, 323; Vinja 1986: I, 208s.). Skok l. c. je sklepal, da hrv. varianta z *-e-* izvira iz istr. rom. govorov, a Vinja 1986: I, 210 op. 18 opozarja, da je njen areal širši, saj sega do predvelebitskega območja. Ejevski vokal sln. ihtionima ni nastal internoslovensko, kot implicira izvajanje iz hrv. *lùbín* (Snoj 2016: 392), ampak je bil povzet po hrv. predlogi z *-e-*.

pestrogaESSJ *s. v. postr̄v*

pəstróga f ‘die Forelle’ (Pleteršnik po Valjavcu).

Psln. **pəstróga* f ‘*salmo fario*’; osamljen ostanek psl. ihtionima za postrv **pəstróga*.

- Prim. ukr. *pstrúg* ‘postrv’, *strug* ‘isto’ (Grinčenko), p. *pstraq*, č. *pstruh*, slš. *pstruh*, gl. *truha*, *pstruha*, dl. *pstrug*;
- < **psl.** dial. **pəstrógb* m ‘postrv’ in **pəstróga* f ‘isto’.

⑤ Ihtionim je s suf *-ogъ oziroma *-oga (SP: 1, 67s.) substantiviziran psl. adj *pъstrъ ‘pisan, versicolor’ in enako kot sln. *postrv* f ‘salmo fario’ ← psl. *pъstry f ‘pisanost, raznobarvnost’ to ribo označuje po njeni raznobarvnosti, pisanosti (Miklošič 1886: 270; Schuster-Šewc: 1180; Snoj v Bezlaj ESSJ: III, 92).

⑥ BD

Slv. *pъstrъga f ‘Salmo trutta’ (← psl. *pъstrъ adj, f *pъstrъ ‘pisan’ < pide. *pik'-ró-s):

⇒ madž. *pisztráng*

⇒ hrv. *pistrâng* →VPLIV *bister* hrv. *bistranga*

→-anga →-anka hrv. *bistranka*

⇒ sln. *bistranga*;

⇒ sln. *bistranka*;

sln. *pestroga*.

> psln. *pəstrøga

► **pester** ⇒ *bistranga* ⇒ *bistranka*

pestruga → *postruga*

ESSJ s. v. *postrv*

podstrv

ESSJ Ø

potstrû f, g *potstrovë* ‘postrv’ (primor. nad. (Jeronišče/Jeronizza) – SLA), ki z genitivom kaže na deklinacijski vzorec tipa *cérkev* f, g -kve z ohranjenim podatkom o konzonantni deklinaciji in končniškem akcentu, tj. *pъstrъue; tudi rovt. *pătstrōu/păstrōu* (Žiri – SLA), *potstāru* (Poljane nad Škofjo Loko – SLA), toda kor. mež. *potsčrwa* (Pameče – SLA).

Isln. dial. **pod-stāru(a)* ‘postrv, salmo fario’ (primor., rovt., kor.); po ljudskoetimološki naslonitvi vzglasja *po-* na pref *pod-* prenarejeno iz sln. *postrv* ‘salmo fario’, **postrv* oz. *postrvā* ‘isto’ (► *prestrv*). Ni jasno, ali je hrv. *Pă/tartva* ‘Trotta’ (della Bella 1728), *Pastártva*, *Pastártvicca* ‘trotta’ (Stulić 1806) namesto pričakovanega **Pastarva* = *păstrva* pisna napaka ali pa odraža ljudsko preoblikovanje tega ihtionima.

► **postrv**

poskrovica

ESSJ Ø

poskrovica f ‘trota’ (primor. nad. (Dreka/Drenchia) – Rigoni-Salvino 1999).

Isln. dial. **poskro'vica* f ‘postrv’ (nad.);

po dial. nesistemskem razvoju *str* > *skr* nastalo iz nad. strukturne tvorjenke na -ica **postrovica* k nad. *postròva* ‘postrv’, *postrovà* ‘isto’ (Rigoni-Salvino 1999 s. v. *trota*), *postrová* (Špehonija 2012²), *postrovà* (Marsin/Mersino – SLA) < dial. **post'rou-a* ← **post'rou* < **post'røy* < **postrøy*. Enak razvoj *sk* iz *st* odraža sln. glosa *Skorsh, -sha* ‘Tannenzapfen, Strobilus’ (Pohlin) /skorš, -ža/ iz sln. *stòrz* m, g *stòrža* ‘del rastline, zlasti iglavcev, ki vsebuje seme’ (SSKJ).

► **postrva**

posta

ESSJ s. v. *postrv*

póstra f ‘postrva’ (Vipavska dolina – Pleteršnik) = primor. notr. *póstra* ‘po-

strv' (Vipavska dolina – Erjavec, LMS 1879: 132), po SLA primor. kraš. *puôstra* (Branik – SLA), *puôstra* (Miren, Renče, Sovodnje/Savogna d'Isonzo – SLA), notr. *puôstra*, pl *puôstre* (Ajdovščina – SLA), *puôstra* (Velike Žablje – SLA), rovt. cerklj. ob *pastôru* tudi *pâstra* (Cerkno – SLA).

Isln. dial. **postra* f 'postrv' (primor., rovt.);

nastanek v ajevskega substantiva brez -v- je lahko sprožilo internoparadi-gmatsko dial. razmerje med Nsg f **'postaru* < *'postarv* = primor. nad. *pôstaru* (Livek – SLA) z Gsg **postarve*, prim. gor. *postâ:ru* f, g *postâ:rue* (Kropa – Škofic Diss. 1996); v njem je bil Gsg interpretiran kot Gsg ajevskega substantiva, nominativ pa se je zaradi redukcije neakcentuiranega -u glasil **postr* in pridobil -a, prim. primor. notr. *puâstör* 'postrv' (Slavina – SLA) < **postr̄v* < **postr̄u* ← jslov. **pustr̄yb*. Drugače, manj verjetno Ramovš 1924: 137, ki je vipavsko *pôstra* iz prvotnega *postrva* razlagal fonetično z izpadom **u* tipa sln. *turd* < psl. **tubrdb*.

► **postrv**

postral → postrv

ESSJ s. v. *postr̄v*

postrga

ESSJ Ø

postôrya f 'postrv' (primor. notr. (Planina) – SLA).

Isln. dial. **pos'trga* f 'postrv' (notr.);

verjetno z dial. dokaj pogosto potrjenim, a nesistemskim razvojem *u* > *g* nastalo iz **postr̄ya* 'postrv', to pa iz *postr̄v*; enak fonetični razvoj v okviru ihtn *postr̄v* odraža dial. *postrúga* (► *postruga*).

► **postruga**

postruga

ESSJ s. v. *postr̄v*

postrúga f 'postrv, die Forelle' (Pleteršnik), *postruga* 'postérv, Forelle' (Janežič 1851), po redukciji neakcentuiranega vokala *pôstrúga* 'die Forelle' (vzh. štaj. – Pleteršnik); panon. haloš. *postrúga* 'postrv' (Haloze – SLA).

⊕ 19. st.: *postrýga* 'die Forelle' (Dajnko 1824: 58), *postrúga* 'postrv' (Mурко 1833¹: 397).

Isln. dial. **postruga* f 'postrv' (panon.);

haloš. primer z -i- kaže na vokal -u- in ne **o*, zato je možno, da se je izvorno sln. dial. **pos'trga* f 'postrv' < sln. **pos'trya* 'isto' ljudskoetimološko naslonilo na *strúga* 'alveus' < psl. **strîga*. Toda hrv. *strug* 'Bach-, Steinforelle' (Veličanka pri Požegi – Hirtz: III, 392) in *struga* 'isto' (Topolovac – Hirtz l. c.) sta iz psl. dial. variante **puströgþ* = p. *pstrag*, ukr. *strug*, *pstrug* in **pustroga*.

► **postrga**

postrv

ESSJ *postr̄v*, s. v. *póper, pisáti*

postr̄v f, g -i in *postrvî* 'sladkovodna riba z velikim gobcem in različnimi

pegami, ki živi v bistrih vodah': *postrvi se že drstijo* (SSKJ), *postrv* 'Trutta fario' (Munda 1926: 16), *postrv* 'die Forelle (salmo fario)' (Pleteršnik), *postrv* 'Salmo fario' (Erjavec 1875: 336), *postérv* 'Forelle' (Janežič 1851); primor. nad. *postriù* 'trota' (Rigoni-Salvino 1999), *postrú* 'trota' (Špehonja 2012²), rovt. tolm. *pas'tar'b* f, g -i (Čujec Stres 2014), cerklj. *pastrou* (Razpet 2006), gor. *postà:ru* f, g *postà:rue/posta:ru*: (Kropa – Škofic Diss. 1996), po SLA je beseda v narečijih dobro potrjena.

⑩ Strukturna tvorjenka na -ka *postrvka* 'postrv, Trutta fario' (Munda 1926: 16), *postrvka/postrvkà* (Pleteršnik); strukturna tvorjenka na -ca *postrvca* (Pleteršnik).

⑪ 17. st.: ***postral*** 'trocta, Forhen' (Megiser 1603), kar je bilo hiperkorigirano iz **post'rou* (Ramovš 1924: 23) < **post'rəu*, *postervi ribe* 'thedones', *postrou* 'truta, ein forell', *postervi, tudi varoli v'morju* 'variones' (Kastelec-Vorenc); 18. st. *postèrv ali postèrv éna riba* 'truta' (Hipolit); 19. st.: *postèrv* f, g *postèrv* poleg *postèrva*, g *postèrve* 'die Forelle, Salmo Fario. Linn.' (Murko 1833¹: 396), *postérü* 'Salmo, Forelle', *súlz postérü/súlz* 'Salmo hucho, Hauchforelle, wind. rot', *navádna postérü/jesérka postérü/zherna postérü* 'Salmo fario, ge-meine Forelle, jeserka' (Freyer 1842: 49).

Psln. **pəst̪yū/pəst̪yū* f, g **pəst̪yui/pəst̪rye* 'salmo fario' << **pst̪yū/pəst̪yū* f, g **pəst̪yui/pəst̪rye*; po analoškem vnosu *ə v osnovu se je vzglasje pod vplivom kompoz s pref *po-* preoblikovalo v sln. **pst̪yū/post̪yū* (Ramovš 1997: 205, 631), čeprav je kljub širokemu arealu potrjenosti vzglasja *po-* možno, da se je polglasnik v soseščini *p-* vokaliziral po vzorcu dial. vokalizacij tipa *mogla* 'megla' < **mgglā*; akc varianta *postrv* f, g *postrví* je sekundarna, nastala po analogiji s substantivi tipa *přst̪* f, g *prst̪i*; na akc varianto **post̪yū* kažejo realizacije tipa *'*postra*, nedvomno tudi primor. notr. *pūäst̪är* 'postrv' (Slavina – SLA); < **jslov.** **pəstr̪yucь/pəstr̪yucь* f 'salmo fario'.

⑫ Ihtionim je deloma v ijevsko deklinacijo prestrukturiran Asg f **pəstr̪yub* psl. abstraktnega samostalnika na *-y tipa **l'ub-y* 'ljubost' ← adj **l'ubъ*, **suh-y* 'suhost' ← adj **suhъ* **pəstr̪y* f, g **pəstr̪yucь* 'pisanost, raznobarvnost' iz adj **pəstr̪y* 'pisan, versicolor' (Miklošič 1886: 270; Zubatý, ASPH 25, 1903, 357; Snoj, SR 42.4, 1994, 515; Snoj v Bezljaj ESSJ: III, 92); postrv je bila s tem ihtionimom označena z '(riba), za katero je značilna raznobarvnost, pisanost, pisa-na/raznobarvna riba'; v drugih južnoslovanskih jezikih je bil substantiv enako kot v delu slovenskih narečij prestrukturiran v ajevsko deklinacijo, prim. hrv., srb. *pàstrva* < **pəstr̪yub-a*, kajk. neavtohtonno *p'astrva* (Lipljin 2002), *Pažterva riba* 'Bijžtranga, truta' (Belostenec 1740), srb. *pastrvica* (RSGV), mak. *pastrva*, blg. *pəstr̪ova* < **pəstr̪yub-a* ← **pəstr̪yub* ← Gsg **pəstr̪yucь*. Na oblikovanje deklinacijskega vzorca tipa *cérkev* f, g -*kve*, ki se potrjuje npr. v gor. *postà:ru* f, g *postà:rue* in nad. *potstrû* f, g *potstrově* 'postrv' (Jeronišče/Jeronizza – SLA), je vplival star Gsg konzonantne deklinacije **pəstr̪yucь*.

⑩ BD

Psl. **p̄bstr̄y* f, g **p̄bstr̄ȳcē*, akz **p̄bstr̄ȳc̄b* ‘pisanost’ ← psl. **p̄bstr̄v* adj, f **p̄bstr̄ā* ‘pisan’ < pide. **pik'-rō-s*
 → jslov. **p̄str̄ȳc̄b/p̄str̄ȳc̄b* ‘Salmo trutta’
 > psln. **psf̄u/pst̄u* >> **postf̄u/post̄u* sln. *postrv*;
 → VPLIV *pod-***pod-st̄u/pod-st̄u* sln. *podstrv*;
 → VPLIV *pre-***pre-st̄u* sln. *prestrv*;
 → *post̄u* > *'*postrv* > *'*postru* > *'*postr* > *'*postr-a* sln. *postra*;
 → str > skr **post'rə̄u* > *post'rōu* + -ica sln. *poskrovica*;
 → *postf̄u-a/post̄u-a* → **post̄u-ă* sln. *postrva*;
 → u > g *postrga* sln. *postrga*;
 → VPLIV *struga postruga* sln. *postruga*;
 → REDUKCIJA *p̄ostruga* sln. *pestruga*;
 → KALK po nvn. *Schwarzforelle črna postrv* sln. *črna postrv*;
 → KALK po nvn. *Seeforelle jezerska postrv* sln. *jezerska postrv*;
 → KALK po nvn. *Bachforelle potočna postrv* sln. *potočna postrv*;
 → KALK po nvn. *Steinforelle skalna postrv* sln. *skalna postrv*;
 → KALK po nvn. *Steinforelle kamnita postrv* sln. *kamnita postrv*;
 → POSTRV IZ AMERIKE sln. *ameriška postrv*;
 → POSTRV IZ KALIFORNIJE sln. *kalifornijska postrv*;
 → POSTRV JADRANSKEGA POREČJA sln. *jadranska postrv*;
 → POSTRV POREČJA SOČE sln. *soška postrv*;
 → *rudeča lososna postrv* sln. *rudeča lososna postrv*;
 → *vprižena postrva* sln. *vprižena postrv*.

► **pester** ⇒ *podstrv* ⇒ *prestrv* ⇒ *postra* ⇒ *postrva* ⇒ *črna postrv* ⇒ *rudeča lososna postrv* ⇒ *soška postrv* ⇒ *jadranska postrv*

postrva

ESSJ s. v. *postr̄v*

postrva f ‘postrv, trutta fario’ (Munda 1926: 16), *postr̄va* ‘postrv’, tudi *postrvà* ‘isto’ (Pleteršnik), *postérva* ‘die Forelle, la trota’ (Drobnič 1858); primor. obsoš. *pustár̄ya* (Log pod Mangartom – SLA), kraš. *postár̄va* (Šempeter pri Novi Gorici – SLA), gor. *post̄:r̄ya* f, g *post̄:r̄ue* (Kropa – Škofic Diss. 1996), dol. kost. *pós'tr̄:va* (Gregorič 2014), po SLA kor. rož. *pòstár̄va* (Škocijan/St. Kanzian am Klopeiner See – SLA) < **postr̄va*, dol. jbkr. *pòst̄rwa* (Preloka – SLA), štaj. srsav. *pòst̄rwa* (Šentgotard – SLA), zgsav. *postár̄wa* (Meliše – SLA), kozj.-bizelj. *pustér̄va* (Sromlje – SLA); s prehodnim j kor. *pójistr̄va* (Telenberk/Töllerberg – Ramovš 1924: 172); drugačno vokalizacijo prvotnega **r̄* v soseščini **u -r̄u-* > *-r̄ə̄u-* > *-r̄ou-* lahko odraža primor. nad. *postròva* ‘trota’, s sekundarno vključitvijo v akc paradigmata *kosà postrovà* ‘isto’ (Rigoni-Salvino 1999 s. v. *trota*), *postrová*, g *postrovè* poleg *postrú* (Špehonja 2012²), *postro'va* (Marsin/Mersino – SLA), čeprav je zaradi nad. *potstrû* f, g *potstrovè* ‘postrv’ (Jero-

nišče/Jeronizza – SLA) možno, da ti primeri enako kot blg. *pøstrøva* odražajo poslošitev iz končniško akcentuirane oblike **pøstrøyé*, tj. **postrvā* f, g **postrvē* ← **pøstrøyé*; toda hrv. hapaks legomenon *postrova* ‘postrv’ (Hirtz: III, 322) brez znane lokacije bi morda lahko kazal na star analoški vokalizem **postrova* ← *postrva* tipa *cerkov-* ob *cerkev* f, g -*kve* (o pojavu Furlan, SC 3.1, 2010, 209s.).

⑤ Dem na -ica *postrvica/postrvica* (Pleteršnik).

⑥ 18. st.: *postørva* ‘eine Forelle, truta, fario’ (Pohlin), *posterva* ‘Ferche, Fisch’, ‘Forelle’, *shlahtna posterva* ‘Lachs, Lachsferche’, *posterva rumene-ga mesa* ‘vprishena posterva, Salm, slatouka’ (Gutsman); 19. st.: *postèrva*, g *ostèrve* ‘die Forelle, Salmo Fario. Linn.’ (Murko 1833¹: 396).

Isln. dial. **postřúa/postřuá* f ‘postrv’ (primor., gor., dol., štaj.); v ajevsko deklinacijo prestrukturirana izvorna sln. substantiva *postrv* f, g -i in **postřv* f, g *-e. Enak pojav odražajo hrv. *pästrva* < **pøstrøy-a*, mak. *pastrva*, blg. *pøstrøva* < **pøstrøy-a* ← **pøstrøyub* ← **pøstrøyé* (Snoj, SR 42.4, 1994, 515).

► **postrv** ⇒ *postrga* ⇒ *poskrovica* ⇒ vprižena *postrva*

potočna postrv → potočnica

ESSJ Ø

potočnica

ESSJ Ø

potôčnica f ‘postrv z izrazitimi rdečimi pegami, Salmo trutta fario’ (zool. – SSKJ), *potočnica* ‘potočna postrv, Salmo trutta fario’ (CZZ 1997: 174), *potočnica* ‘postrv, Trutta fario’ (Munda 1926: 16), *potôčnica* ‘die Bachforelle’ (Bohinj – Pleteršnik).

Isln. *potočnica* f ‘Salmo trutta trutta’ (19. st.) ← **potočna postrv** ‘isto’ (19. st.).

↳^K nvn. *Bachforelle* ‘forelle in waldbächern’ (Grimm).

⑦ Medtem ko je Cigale 1860 za nvn. *Bachforelle* ← *Bach* ‘potok’ + *Forelle* ‘postrv’ podal še sln. besedno zvezo *posterv iz potoka poleg kamnišica*, se je kasneje ob besedni zvezi *potočna postrv*, ki je še vedno sodobna terminološka oznaka, prim. *potočna postrv* ‘postrv z izrazitimi rdečimi pegami; potočnica’ (zool. – SSKJ), *potočna postrv* ‘potočnica, Salmo trutta trutta’ (CZZ 1997 l. c.), *potočna postrv* ‘postrv, Trutta fario’ (Munda 1926: 16), *potočna posterv* ‘Bachforelle, Salmo Fario’ (Erjavec 1864: 74), začela uveljavljati univerbizirana varianta *potočnica*, ki pa dvobesedne ni izpodrinila. Generična oznaka za v potokih živeče ribe se kot kalk nvn. *Bachfische* pojavlja v 19. st. *potózhne ríbe* ‘die Bachfische’ (Murko 1833¹: 406) /potočne ríbe/.

► **potok** ► **postrv** ► **riba**¹

prestrv

ESSJ Ø

prestøru f ‘postrv’ (štaj. zgsav. (Nizka) – SLA), *prestøru* ‘isto’ (Mozirje – SLA), *prestrv* (Spodnje Kraše – P. Weiss, pisno), tudi **prastrv* z akanjem kot

v *dra'muo:ta* ‘dremota’ v zvezi *amer'kå:ŋke pa pras'ta:rvę sma łɔ'vilę* (Weiss 1998 s. v. *amerikanka*).

Isln. dial. **pre-s'taru* f ‘postrv, salmo fario’ (štaj.); enako kot sln. dial. **pod-staru(a)* (► podstrv) po ljudskoetimološki naslonitvi vzglasja *po-* na pref *pre-* < **per-* prenarejeno iz sln. *postrūv* ‘salmo fario’. Enako preoblikovanje vzglasja odraža blg. *prestr̄va* ‘postrv’, *prest̄rva* ‘isto’, *prest̄rva* (BER: 5, 677), *prestr̄va* ‘Salmo fario’ (Gerov).

► **postrv**

riba²

ESSJ Ø

riba f ‘postrv, Trutta fario’ (Bohinj – Munda 1926: 16); primor. ter. *riba* ‘trota, postrv’ poleg ‘pesce, riba’ (Spinozzi Monai 2009: 396, 402), po SLA primor. rez. *r̄iba* ‘postrv’ (Solbica/Stolvizza, Njiva/Gniva – SLA), obsoš. *r̄iba* ‘isto’ (Trenta – SLA), briš. *r̄iba* poleg *postr̄rva* (Kozana – SLA), rovt. cerklj. *r̄iba* (Laniše – SLA), dol. kost. *r̄iba* (Babno Polje – SLA), srštaj. *r̄iba* (Črnova – SLA), štaj. kozjaš. *r̄iba* (Zgornja Kungota – SLA), panon. pkm. *r̄iba* (Nedelica, Črenšovci, Beltinci – SLA).

Isln. dial. *riba* f ‘postrv’ (sporadično potrjeno v vseh dial. skupinah razen koroški) ← sln. *riba* f ‘piscis’.

⑩ Postrv je preprosto poimenovana kot riba, ker so bile postrvi, kjer je ihtionim potrjen, edine ribe, ki so jih poznali oziroma lovili, zato se je generično ime pomensko specializiralo na poimenovanje le ene vrste.

► **riba¹**

rudeča lososna postrv

ESSJ Ø

rudeča lososna posterv f ‘*zlatovka*, Lachsforelle (*Salmo trutta*)’ (Cigale 1860).

⑩ 19. st.: *rudezha postéru* ‘*Salmo trutta*, Lachsforelle, wind. *slatovka* (?), *slatovkiza* (?)’ (Freyer 1842: 49).

Isln. *rudeča postrv* f ‘*zlatovčica*’ (19. st.), kasneje na podlagi nvn. pomenskega ustreznika s sestavino *Lachs* ‘losos’ prenarejeno v *rudeča lososna postrv* (19. st.).

⑩ Neuveljavljena oznaka za zlatovčico, ki je z adjektivom *rděč*, f *rdéča* ‘ruber’. izpostavljalna, da je za to postrv značilna rdeča barva, ki je pri jezerski zlatovčici očitna pri samcu v času drstitive, ko je njegov trebuh rdečkast, pri potočni zlatovčici pa so pege lahko tudi rdeče (CZŽ 1997: 174).

► **rdeč** ► **postrv**

skalna postrv → kamniščica

ESSJ Ø

soška postrv

ESSJ Ø

soška postrv f ‘postrv, ki živi samo v jadranskem porečju; glavatica’ (SSKJ), *soška postrv* ‘jadranska postrv, *Salmo marmoratus*’ (CZŽ 1997: 174), *soška*

postrv ‘glavatica, jadranska postrv, *Trutta genivittata*’ (Munda 1926: 18) s sin **jadranska postrv** (CZŽ 1997 l. c.; Munda 1926: 18).

Isln. *soška/jadranska postrv* f ‘postrv, ki je endemit jadranskega porečja (severna Italija, Slovenija, Hrvaška, Črna gora, Albanija)’ (20. st.);

v Sloveniji živi v porečju Soče, kamor so leta 1906 začeli naseljevati potočno postrv (CZŽ 1997 l. c.).

⑩ Terminološki neologizem za postrv, ki s pridevnikom določa njen habitat, je bil uveden v 20. st., potem ko je naseljevanje potočne postrvi ogrozilo njen obstoj.

► **postrv**

stara vipavka → kamniščica

ESSJ Ø

šarenka

ESSJ Ø

šärenka/šarēnka f ‘postrv z rdečkasto progo vzdolž telesa, *Salmo gairdneri*’ (zool. – SSKJ), *šärenka* ‘*Oncorhynchus mykiss*’ (Korošec 2018), *šarenka* ‘amerikanka, *Salmo gairdneri*’ (CZŽ 1997: 174), *šarenka* ‘*Trutta iridea*’ (Munda 1926: 17); tudi *šarenica* ‘šarenka, *Trutta iridea*’ in *šarena postrv* (Munda 1926 l. c.).

Isln. *šarenka* f ‘amerikanka, *Salmo gairdneri* = *Trutta iridea* = *Oncorhynchus mykiss*’ (20. st.).

⑩ Šarenka ima hrbet modrosiv, boki so rumeni z belimi pikami, trebuh je bel, pri samcu v času drstitev rdečkast, prednji robovi prsnih, trebušnih in podrepne plavuti so beli (CZŽ 1997 l. c.). Ihtionim je bil tvorjen na podlagi prvotne besedne zveze *šarena postrv*, v kateri je adj *šáren*, f -a ‘pisan’ mlada izposojenka iz hrv. *šàren*, f *šarèna* ‘isto’. Po univerbizaciji s suf *-ica* je kasneje prevladala varianta na *-ka* z bolj frekventnim sufiksom. Danes šarenka živi po vsej Evropi, potem ko je bila leta 1882 prenesena iz Severne Amerike (CZŽ 1997 l. c.).

► **šar¹**

štamfrela

ESSJ Ø

stamfréla f ‘soška postrv’ (Korošec 2018: 248), ihtionim je znan v Vipavski dolini (Sara Biščak, pisno 12. 4. 2021).

Isln. dial. **štamfre:la* f ‘soška postrv’ (notr.); pred redukcijo sln. dial. **stanfo're:la*.

⇒ bav. avstr. **Štanforele* (k fonetiki prim. Striedter-Temps 1963: 21) za sodobno nvn. *Steinforelle* ‘potočna postrv, potočnica’, v Grimmovem slovarju ‘*salmo fario*’, kar ustrezna sodobnemu sln. *potočna postrv, potočnica*. V Cigaletovem slovarju je za nvn. *Steinforelle* naveden sln. pomenski ustreznik *skalna posterv*, Korošec 2018 l. c. pa za *štamfréla* navaja tudi sin *kamnita postrv* in *stara vipavka*.

⑩ V nvn. ihtn *Steinforelle* ‘potočna postrv, potočnica’ je s prvim členom *Stein* ‘kamen’ verjetno izpostavljeno, da se postrv rada zadržuje v potokih s kamnitim oziroma skalnatim dnem.

► **forela**

trota

ESSJ Ø

trjota f ‘trout’ (primor. rez. – Steenwijk 1992), ter. *truóta* ‘postrv’ (Merkù GSTN), istr. *t'ruota* (Playje – SLA).

Isln. dial. **t'rota* f ‘postrv’ (primor.).

- ⇒ it. *trota* ‘postrv’, srlat. *trocta* (leta 1169), pozno lat. *trūcta* (⇒ stagl. *truh* > agl. *trout* ‘postrv’ – Onions: 945), kar lahko temelji na lat. **trōcta* kot izposojenki iz gr. τρόκτης m ‘vrsta ribe; vrsta tuna, ki je plaval v reke’ (Battisti-Alessio: 3917; Beekes 2010: 1514).

⌚ Gr. ihtionim je nomen agentis iz τρόγω ‘glodati, gristi’, prvotno torej ‘glo-dalec’ (Battisti-Alessio l. c.; Beekes 2010 l. c.). Morda je ihtionim grškega izvora v rom. jezikih začel označevati postrv, ker je tudi za nekatere vrste postrvi, npr. za *Salmo trutta trutta*, značilno, da se prihajajo drstiti po reki navzgor (CZZ 1997: 174). Toda primor. ter. *trūta* ‘trota, postrv’ (Spinozzi Monai 2009: 402), kraš. *trūta* (Deskle – SLA), briš. *trūta* (Oslavje/Oslavia – SLA), istr. *trūta* (Dekani – SLA) z ujevskim korenskim vokalom kaže na izposojo iz furl. refleksa *trūte* ‘postrv’ (NP) oziroma iz it. ben. *truta* ‘isto’ (Boerio 1867).

truta → trota

ESSJ Ø

varoli

ESSJ Ø

⌚ 17. st.: *poſtervi*, tudi *varoli* v’morju ‘variones’ (Kastelec-Vorenc).

Isln. **varol* m ‘brancin’ (17. st.).

- ⇒ it. ben. *varolo* ‘mlad brancin, pokrit s pikicami’ (citirano po Vinja 1986: I, 214), *varol* ‘neka riba’ (Rosamani 1990: 1203), *variòlo* ‘mlad brancin’ (Boerio 1867), furl. *variûl* ‘mlad brancin, po hrbtnu posut s črnimi pikami’ (NP s. v. *brancin*).
⌚ Romanski ihtionim mladega brancina označuje po značilnih črnih pikah na hrbtnu in je tvorjenka, ki vsebuje lat. *varius* adj ‘pisan, lisast’ (Battisti-Alessio: 3992; Vinja 1986: I, 214).

vprižena postrva

ESSJ Ø

⌚ 18. st.: *vprishena poſterva* ‘slatouka, poſterva rumenega mesa, Salm’ (Gutsman).

Isln. **vprižena postrva* f ‘zlatovka’ (18. st.).

⌚ Osamljena in neuveljavljena Gutsmanova oznaka, verjetno za jezersko zlatovčico, ki je z adj **vprižena* v pomenu ‘pikasta’ označena po značilnih belih pikah na rumenih bokih (CZZ 1997: 174). Ker Gutsman sporoča tudi variantni adj *vprishan* ‘pikaſt, piſan, ſhpreklaſt, Sprenklicht’ /vprižan/, je e v *vprishena poſterva* verjetno nastal iz a po preglasu.

► **prižati** ► **postrva**

zelenka²

ESSJ Ø

zelējka f ‘postrv’ poleg *postārv* ‘isto’ (štaj. kozj.-bizej. (Pišece) – SLA).

Isln. dial. *ze'lenka* f ‘postrv’ (kozj.-bizej.).

⌚ Generična oznaka za postrv je verjetno prvotno označevala potočno postrv, ker je po hrbtnu olivno rjava s temimi pegami (CZŽ 1997: 174), saj je ihtn s suf *-ka* substantiviziran iz adj *zelēn*, f *zeléna* ‘viridis’ < psl. **zelēnъ* ‘isto’.

► **zelen¹**

zlatica²ESSJ s. v.*zlatō*

zlatica f ‘postrv’ poleg *pastārb* ‘isto’ (rovt. tolm. (Tolmin) – SLA); sem morda *zlatica* f ‘neka riba v potokih okoli Ilirske Bistrike’ (Pleteršnik) = primor. notr. *zlatica* ‘neka riba v potokih okoli Ilirske Bistrike’ (Erjavec, LMS 1882/1883: 287).

Isln. dial. *zlatica* f ‘postrv’ (tolm.);

morda dial. oznaka za sodobno *potočna zlatovčica* ‘Salvelinus fontinalis’.

⌚ Ihtionim je s suf *-ica* substantiviziran adj *zlāt*, f *zláta* ‘aureus’ < psl. **zōltъ* ‘isto’ in ribo označuje po gosto posejanih rumenih pegah na hrbtnu.

► **zlat**

zlatovčica

ESSJ Ø

zlatovčica f ‘postrvi podobna pisana sladkovodna riba, Salvelinus’: *gojiti zlatovčice v hladni in čisti vodi; jezerska zlatovčica* (zool. – SSKJ), *zlatovčica* ‘Salmo fontinalis’ (Munda 1926: 15), *zlatovčica* ‘der Salbling (salmo salvelinus)’ (Pleteršnik), *zlatovčica* ‘Alpenforelle oder Salbling, Salmo Salvelinus’ (Erjavec 1864: 74).

Isln. *zlatovčica* f, verjetno ‘potočna zlatovčica, Salvelinus fontinalis’, ker imata riba gosto posejane rumene pege po hrbtnu (19. st.); ker je pred 19. st. v Gutsmanovem slovarju zapisana strukturna tvorjenka na *-ica slatoukiza* ‘Salmling’ (Gutsman) in nato tudi v Murkovem *slatóvkiza* ‘der Lachs, der Salm, der Sämling, Salmo salar. Linn.’ (Murko 1833¹: 633) še brez pričakovanega palataliziranega velara č iz k, je bilo sodobno *zlatovčica* iz sinonima *zlatovkica* le poknjiženo na podlagi sistemsko pričakovane realizacije palatalizacije velarov. V CZŽ 1997: 174 navedeno *zlatovčica* v zvezah *jezerska zlatovčica* ‘Salvelinus alpinus’ in *potočna zlatovčica* ‘Salvelinus fontinalis’ v Korošec 2018 pa le *zlatovščica* z oznako, da je termin zastarel, je verjetno le hiperkorekcija za prvotno *zlatovčica*.

► **zlatovka**

zlatovka

ESSJ Ø

zlatovka f ‘zlatovčica, Salmo fontinalis’ (Munda 1926: 15), *zlatovkā* ‘der Salbling’ (Pleteršnik), *zlatovka* ‘Goldfisch’ (Janežič 1851).

④ 18. st.: *slatouka* ‘*posterva rumenega mesa, vprishena posterva*, Salm’, ‘Salm, Sälmling, Goldferche’ s sin *slatoukiza* ‘Salmling’ (Gutsman); 19. st.: *slatówka* ‘der Salm, Salmling, die Goldferche’ (Jarnik 1832: 197), *slatówka* s sin *slatóvkiza* ‘der Lachs, der Salm, der Sämling, Salmo salar. Linn.’ (Murko 1833¹: 633), *slatovka* (?), *slatovkiza* (?) ‘*Salmo trutta, Lachsforelle, rudezha postéru*’ (Freyer 1842: 49), toda *slatovka z opombo* »noch unbestimmt‘ (Freyer 1842: 50).

Isln. **zlatovka* f, verjetno ‘potočna zlatovčica, *Salvelinus fontinalis*’ (18. st.), ker ima riba gosto posejane rumene pege po hrbtnu, Gutsman pa celo navaja, da je njeno meso rumene barve;

- = hrv. *zlatovka* ‘Aalbock (*Salmo*), *losos, mladica*’ (Šulek 1860; ARj), tudi ‘ime ovcí’ (Lika – ARj).

⑤ Sln. in hrv. ihtionim gotovo spadata v besedno družino iz *zlāt* adj, f *zláta* ‘aureus’ < psl. **zôltъ* ‘isto’, a zaradi zaporedja *-ov-* nista nastala iz te adj predloge, ampak po substantivizaciji s suf *-ka* iz adj *zlatýv* ‘zlat’ iz *zlatō* n ‘aurum’ < psl. **zôlto* n ‘isto’, ki ga po Cafu za vzhodnoštajersko območje omenja le Pleteršnikov slovar v zvezah *zlatov kovač* in *zlatova vaga* = *zlatna vaga*, posredno pa se potrjuje tudi v hrv. *zlatova* f ‘ime kravi’ (Lika – ARj). Adjektivi na *-ov* iz tematskih substantivov srednjega spola so v slovenščini izjemno redki, prim. še *čréslov/čréslov* adj, f *-a* iz *čréslo/čréslo* n ‘posušeno smrekovo ali hrastovo lubje’ (SSKJ). Ni verjetno, da bi na nastanek ihtn *zlatovka* vplival delni dial. sinonim, ki se potrjuje v nad. *postrôva* ‘postrv’, *postrovà* ‘isto’ (Rigoni-Salvino 1999 s. v. *trota*), *postrová* (Špehonja 2012²), *postro'va* (Marsin/Mersino – SLA).

► **zlatov** ⇒ zlatovčica

KRAJŠAVE

Krajšave in simboli, ki so bili uporabljeni že v geslih poskusnega zvezka NESSJ in rastočega spletnega slovarja NESSJ, se najdejo na naslovu fran.si/207/nessj-novi-etimoloski-slovar-slovenskega-jezika/datoteke/NESSJ_Krajšave.pdf, nove pa so naslednje:

akz = akuzativ, tožilnik

haloš. = haloški

isln. dial. = izhodišnoslovenskodialektičen

kor. spoh.-remš. = koroškosevernopohorskoremšniški

kozj.-bizelj. = kozjanskobizeljski

pref = prefiks, predpona

psl. dial. = praslovanskdialektičen

sln. dial. = slovenskdialektičen

štaj. kozj.-bizelj. = štajerskokozjanskobizeljski

štaj. kozjaš. = štajerskokozjaški

zool. = zoološki, živalski

VIRI IN LITERATURA

Viri in literatura, ki so bili uporabljeni že v geslih poskusnega zvezka NESSJ in rastočega spletnega slovarja NESSJ, se najdejo na naslovu https://fran.si/207/nessj-novi-etimoloski-slovar-slovenskega-jezika/datoteke/NESSJ_Literatura.pdf, novi pa so naslednji:

Dajnko 1824 = Peter Dajnko, *Lehrbuch der Windischen Sprache: ein Versuch zur gründlichen Erlernung derselben für Deutsche, zur vollkommeneren Kenntniß für Slowenen*, Grätz: Gedruckt und verlegt bey Johann Andreas Kienreich, 1824.

Erjavec 1881 = *Prirodopis živalstva s podobami: za spodnje razrede srednjih šol*, izdal Dr. Alojzij Pokorný, poslovenil Fran Erjavec, Ljubljana: Založila in na svetlo dala Matica Slovenska, 1881.

Furlan 2010 = Metka Furlan, Porabskoslovensko óvca ‘osa’: praslovanska sinonima *(v)osva : *(v)osa v slovenščini, *Slavia Centralis* 3.1 (2010), 205–213.

Furlan 2020 = Metka Furlan, Novi etimološki slovar slovenskega jezika kot rastoči spletni slovar 2017–: dodatek 2020 (sinonimi za *Turdus pilaris* in *Mustela putorius*), *Jezikoslovni zapiski* 26.2 (2020), 21–41.

Gregorić 2014 = Jože Gregorić, *Kostelski slovar*, ur. Sonja Horvat – Ivanka Šircelj-Žnidarsič – Peter Weiss, Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU, 2014.

Hirtz = Miroslav Hirtz, *Rječnik narodnih zoologičkih naziva II: ptice (= Aves)*, Zagreb: Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, 1938–1947; III: *ribe (= Pisces)*, Zagreb: Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, 1956.

Korošec 2018 = Tomo Korošec, *Ribiški slovar*, Ljubljana: Ribiška zveza Slovenije, 2018.

Kroonen 2013 = Guus Kroonen, *Etymological Dictionary of Proto-Germanic*, Leiden – Boston: Brill, 2013.

Munda 1926 = Avgust Munda, *Ribe v slovenskih vodah*, Ljubljana: Slovensko ribarsko društvo, 1926.

Offizija 1988 = Marjuča Offizia, *Iz morja v ponev: ribe v tržaških ribarnicah in kuhinji*, Trst: Založništvo tržaškega tiska, 1988.

SMZ = *Slovensko morje in zaledje: zbornik za humanistične, družboslovne in naravoslovne raziskave*, Koper: Lipa, 1977–1984.

Snoj 1994 = Marko Snoj, Naglaševanje praslovanskih *-y/-v-* osnov ženskega spola, *Slavistična revija* 42.4 (1994), 491–528.

Valjavec 1878 = Matija Valjavec, *Prinos k naglasu u (novo)slovenskom jeziku*, Zagreb: Tisak dioničke tiskare, 1878.

Zubatý 1903 = Joseph Zubatý, Zu den slavischen Femininbildungen auf *-y/nī*, *Archiv für slavische Philologie* 25 (1903), 355–365.

SUMMARY

The New Slovenian Etymological Dictionary as a Growing Online Dictionary (2017–): The 2021 Additions (Synonyms for Trout and Bass)

This year’s additions to *Novi etimološki slovar slovenskega jezika* (The New Slovenian Etymological Dictionary) as a growing online dictionary (2017–) comprise forty-six entries from two semantic fields, presenting Slovenian synonyms for ‘trout’ (*Salmo trutta*) and ‘bass’ (*Dicentrarchus labrax*) attested in various sources since the sixteenth century.

Before the section featuring entries in alphabetical order, every semantic field is presented following the pattern developed in Furlan (2020), first presenting all the examples attested in written form in alphabetical order, followed by a presentation of the

written attestation of ichthyonyms by century, and a presentation of semantic motivations for forming the names, with details on the origin indicating whether the word is of native or Slavic origin, a Slovenian neologism, a loanword, or a calque. The section “Age” primarily covers synonyms that are older than others because, as Slavic heritage, they were already part of the Proto Slovenian lexicon. The section “Linguistic Data” highlights individual special linguistic features that were only able to be detected through diachronic analysis of each ichthyonym.

The synonyms for ‘bass’, which were all borrowed into Slovenian, do not exhibit any special linguistic features related to Slovenian developments, whereas the situation with words denoting ‘trout’ is completely different. This is because the Slavic source form **pъstrъցъ* as a lexicalized former accusative singular form of an abstract noun ending in **-y* (**pъstry*) underwent a series of linguistic changes, which, in addition to *postrv/postrov*, are also reflected in the variants *pestruga, podstrv, poskrovica, postra, postrga, postruga, postrva*, and *prestrv*. Among other things, the analysis of this group of ichthyonyms shows that two accentually different variants must be assumed for the early stage of Slovenian: the more widely attested *postrv* < **postřu* ← SSl. **pъstrъցъ* as well as *postrv* < **postřu* ← SSl. **pъstrъցъ*.